

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Tos/26/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115000581
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Zeleňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8115000581.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Petra Tobiaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.11.2016 v Prešove, v trestnej veci odsúdeného L. X. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., v konaní o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/105/2015 zo dňa 21.07.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 69 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, ktorý bol odsúdenému L. X. uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/105/2015 zo dňa 26.06.2015 v trvaní dvoch rokov. Podľa § 69 ods. 2 Tr. zák. odsúdenému určil skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, na verejnom zasadnutí podal okresný prokurátor sťažnosť a v dodatočne predložených písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že v konaní, ktoré trestnému rozkazu predchádzalo, odsúdený nepomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, svoje konanie popieral, dokonca podal aj odpor, ktorý písomne odôvodnil a až neskôr podaný odpor vzal späť, čím zavádzal orgány činné v trestnom konaní ako aj súd, bez uvedenia dôvodov sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, či už pomocou dychovej skúšky alebo lekárskeho vyšetrenia, z čoho podľa sťažovateľa vyplynulo, že ignoroval a nerešpektoval ustanovenie § 137 ods. 1, 2 písm. a/, b/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, hoci na taký postup nemal dôvod a bol nedisciplinovaný, pričom v minulosti sa dopustil dvoch priestupkov na úseku cestnej premávky. Aj keď sťažovateľ zároveň uznal, že uplynula polovica uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov a odsúdený viedol riadny život, tak navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne zistil, že L. X. bol trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/105/2015 zo dňa 26.06.2015, uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu jedného roka a trest zákazu činnosti vedenia všetkých druhov motorových vozidiel na dva roky.

Hoci trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť až dňa 14.1.2016, do výkonu uloženého trestu zákazu činnosti bola odsúdenému uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. OT/105/2015 zo dňa 02.02.2016 započítaná doba od 24.06.2015 do 14.01.2016, a tak polovica trestu t.j. jeden rok, mu uplynula dňa 24.06.2016.

Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že v čase zákazu činnosti sa žiadneho ďalšieho trestného činu nedopustil. Zo správy obce Fintice zo dňa 18.07.2016 vyplýva, že obec neeviduje na odsúdeného žiadne písomné sťažnosti, odsúdený nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku. Zo správy Obvodného oddelenia Policajného zboru Veľký Šariš zo dňa 20.07.2016 je zrejmé, že od 14.01.2016 do podania správy na odsúdeného nie sú evidované žiadne priestupky. Vykonaná lustrácia v Registri priestupkov pritom potvrdila, že odsúdený nemá v sledovanom období žiadne záznamy o priestupku. Výpis z evidenčnej karty odsúdeného zo dňa 15.07.2016 potvrdil, že v období od 24.06.2015 odsúdený nebol postihnutý za žiaden priestupok na úseku cestnej premávky, pričom priestupky spočívajúce v porušení pravidiel cestnej premávky spáchal jednak 15.07.2005, keď nebol pripútaný bezpečnostným pásom, za čo bol postihnutý pokutou vo výmere 500,- Sk a dňa 22.07.2014 bol za porušenie ustanovení o rýchlosti jazdy a súčasne za porušenie všeobecne záväzného právneho predpisu o bezpečnosti cestnej premávky iným konaním postihnutý pokutou v blokovom konaní vo výmere 20,- eur. Z evidenčnej karty vodiča teda vyplýva, že odsúdený sa v sledovanom období nedopustil žiadneho ďalšieho priestupku na úseku dopravy.

Správne súd prvého stupňa poukázal na znenie ustanovenia § 69 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého po výkone polovice trestu zákazu činnosti môže súd podmiennečne upustiť od výkonu jeho zvyšku, ak odsúdený v čase výkonu trestu spôsobom svojho života preukázal, že ďalší výkon tohto trestu už nie je potrebný.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že základným predpokladom podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti je popri formálnej podmienke, teda uplynutí polovice uloženého trestu, ktorá v prejednáwanej veci bola nepochybne splnená, odôvodnený záver, že ďalší výkon trestu zákazu činnosti už nie je potrebný, pretože došlo k takému polepšeniu odsúdeného, že možno od neho dôvodne očakávať, že sa v súvislosti so zakázanou činnosťou v budúcnosti trestného činu už nedopustí.

Žiadosť o podmiennečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti pritom nemožno zamietnuť len s odkazom na závažný následok činu, hrubé porušenie pravidiel cestnej premávky a nekritický postoj obvineného k trestnej činnosti, ktorý sa prejavoval v konaní o trestnom čine, za ktorý bol trest uložený. (R 43/1988)

Aj keď bezpochyby okolnosti, za ktorých bol trestný čin spáchaný, spolu s postojom odsúdeného k ním spáchanej trestnej činnosti a ďalšími okolnosťami svedčiacimi o prognóze jeho nápravy existujúcimi v čase spáchania trestného činu sú spolupôsobiacimi činiteľmi pre posúdenie úrovne nápravy odsúdeného doterajším výkonom trestu zákazu činnosti, samé osobe izolovane nemôžu zamietnutie žiadosti o podmiennečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti odôvodniť, pretože tu existovali už v čase rozhodovania súdu o vine odsúdeného, museli byť zohľadnené pri ukladaní trestu odsúdenému za ním spáchaný trestný čin a bolo by len mechanickým stupňovaním následkov pochybenia páchatel'a, keby sa pri rozhodovaní o podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti prihliadalo len na ne. Preto je zároveň nevyhnutné a prioritné v tejto súvislosti vyhodnotiť aj správanie odsúdeného v čase zákazu činnosti.

Je potrebné sťažovateľovi prisvedčiť, že odsúdený trestný čin spáchal ako vodič, ktorý preukázal svoju nedisciplinovanosť tým, že sa napriek výzve kontrolujúcej policajnej hliadky odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky. V tejto súvislosti sa však žiada uviesť, že toto konanie odsúdeného mu už raz bolo súdom zohľadnené, a to pri rozhodovaní o vine a ukladaní trestu.

Odsúdený vzal odpor podaný proti trestnému rozkazu späť, čím prijal rozhodnutie o svojej vine i uložený trest, čo v neposlednom rade viedlo k urýchlenému ukončeniu trestného stíhania, na verejnom zasadnutí konanom o jeho návrhu na podmiennečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti deklaroval kritický postoj k ním spáchanej trestnej činnosti a najmä počas plynutia výkonu trestu zákazu činnosti sa žiadnej ďalšej trestnej činnosti ani priestupku, a to hlavne na úseku cestnej premávky nedopustil, čo výsledne viedlo aj krajský súd k záveru, že už doposiaľ vykonaný trest zákazu činnosti

pôsobil preventívne a možno očakávať, že na polepšenie odsúdeného bude postačovať tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie. Preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď žiadosti odsúdeného vyhovel.

Pokiaľ bolo namietané, že odsúdený nenapomáhal príslušným orgánom, k tomu považuje krajský súd za potrebné uviesť, že vychádzajúc z prezumpcie nevinu vyplývajúcej z čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky /úst. zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov/ a § 2 ods. 4 Tr. por. obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu, naopak orgány činné v trestnom konaní mu musia vinu preukázať, a preto skutočnosť, že odsúdený v pôvodnom konaní nenapomáhal príslušným orgánom, nemôže odôvodňovať zamietnutie jeho návrhu na podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, ak inak podmienky na takýto postup splňa.

Rovnako tak správne prvostupňový súd postupoval, keď odsúdenému určil skúšobnú dobu podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti na dva roky, počas ktorej bude odsúdený musieť dôsledne viesť riadny život, lebo podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu znamená, že akékoľvek vybočenie z riadneho spôsobu života počas skúšobnej doby, a to či už spáchaním trestnej činnosti alebo priestupku, môže viesť k rozhodnutiu súdu o tom, že zvyšok trestu zákazu činnosti vykoná.

Z týchto dôvodov potom krajský súd sťažnosť okresného prokurátora postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.